

nec boni. Quam ob rem ait irascens Achil
les. Non astimauit, quoniam erexit do-
num ipse retinet. & Tanquam non asti-
mandum profugum. Ut qui propterea i-
rascatur. Conuenire autem arbitrantur,
se magnifici ab inferioribus genere, fa-
cultate, virtute, & omnino eo, in quo ali-
quis longè excellit, ut in pecuniis diues
pauperi, & in dicendo eloquens ei, qui
dicendo non valet, & imperans ei, cui im-
peratur, & qui existimatur esse dignus qui
imperet, ei qui dignus, cui imperetur. Quā
ob rem dictum est, Ira est magna ab Ioue-
natorum regum. Et alibi, Conceptam tamē
īrā seruat. Molestiam enim habet propter
excellentiam, præterea à quibus aliquis
putat benignè fieri oportere. Isti autem
sunt, quos beneficio afficit, vel afficit, aut
ipse, aut suorum aliquis, aut propter ipsum
vel vult, vel voluit. Apparet igitur iam
ex his modo se habentes irascentur
ipsi, & quibus & propter quæ. Ipsi enim,
cūm dolent. Nam appetit aliquid dolens.
Siue igitur directo obstiterit aliquis, ut
huius ad bibendum, siue non directo,
similiter idem videatur efficere, &, si re-
fragetur aliquis, &, si non suffragetur, & si
qua alia in re turbarit sic se habétem: om-
nibus irascitur. Quamobrem agrotantes,
paupertate laborantes, amantes, sitiens-
tes, omnino cupientes, & non rectè agen-
tes, iracundi sunt, & qui concitentur, i-
donei. Maximè quidem aduersus eos, qui
præsentem statum despiciunt, ut agro-
tans quidem in iis, quæ pertinent ad mor-
bum, paupertate autem laborans in iis,
quæ ad paupertatem, bellator in iis,
quæ ad bellum, amator in iis, quæ ad a-
morem. Similiter verò etiam in aliis: præ-
paratur enim quisque ad suam cuiusque
iram ab inharente affectu. Præterea ve-
rò si contraria acceperit, molestiam en-
im afferat maiorem, quod multum etiam
præter opinionem est, quemadmodum
etiam delectat, quod multum præter op-
inionem est, si factum sit, quod vult. Quam
ob rem & horæ, & tempora, & affectio-
nes, & cæstates ex his apparent, quales apta-
sint ad commotionem iræ, & quando, &
vbi, & vt, quod magis in eis sunt, aptiores
etiam sunt ad commotionem. Ac ipsi
quidem sic se habentes facile ad iram
concitantur. Irascuntur autem & iis, qui
irrident, & iis qui subsannant, & iis qui illi-
duunt. Contumeliam enim faciunt. Et
iis, qui in eis nocent, quæ contumelias sig-
na sunt. Necesse autem est, ut talia sint,
quæ neque pro re aliqua, neque vitia a-
vōis τὰ παιάνια βλάπτουσι, οὐδὲ φρεας σημεῖα. εἰνίγματα δέ, αἱ μη τα αἴτη πήροι, μήτ.

A ἡ περὶ τὰς θεοὺς οἵτινες ὁργαὶ ὄργανοι μόνοις οὐδὲ Χαλκεῖς,
Ηπύλιστεν ἐπειν γε τοῦτον γένεσιν αὐτὸς ε-
πούρας. καὶ,

· μετέ τινας αἰτημένον μεταπειστη-
ως διὰ τεῦτα ὁργαὶ ὄργανοι. περιστέκεν δι-
εοντας πολυαρειθεῖαν ἔπει τῷ μηδόνων καὶ
γένεσι, καὶ σωτηρίαν, καὶ αὔτηλον, μετέ ὅλως εὐ-
θὺς αὐτοῖς ἵστρονται πολύτελοι, εἰς τὴν μηδέμαν οὐ-
πλησίον, πεινατος καὶ εἰς τῷ λόγῳ ρητορεύματος,
ἀδικίατου εἰσποιοῦνται καὶ αὐχενῶν, αὐχενώντων καὶ
αὐχενῶν οὐδεις οἰστροί, τὰ αὐχενᾶς αἴξιον. διὸ
εἴρηται,

Θυμὸς ἡ μέρας δεῖ διετέθεσαι βασι-
λίσσων καὶ,

Αἰλαί γε καὶ μετόποδεν ἔχει κόπον, οὐδες
τελέσσονται.

ἀγανακτίσας γε διὰ τῶν ἱστροκήλων, επι, ψεῦται
τις οἰεται διὸ πάχειν δένται. οὐτοι δὲ εἰσι, οἷς
διεποτίνειν, οὐ ποιεῖ, οὐ αὐτούς, οὐ τούς αὐτούς
δὲ διὰ αὐτούς, οὐ βούλεται, οὐ βούλεται φιλεῖσθαι
οἷς εἰς πούτων δέδην, πούς τοῦ ἔχοντος ὄργανον
αὐτούς, καὶ ποτε, καὶ διὰ ποιας αὐτούς μηδὲ γε,
ὅταν λυπτῶνται ἐφίεται γερά ποιος ὁ λυπτό-
ντος. εἰπει τε κατ' ὑδυσαρέας οἷς αἰτημένη
ποτε διῆ, τηροῦνται τοῦτο τοῦτον εἰπει τε μη,
οὐδεις ταῦτα φαινεταὶ ποιεῖν καὶ αὐτοῖς αἰτη-
μένη τις, αὐτοῖς μη συμαρτυρήσῃ, εἰπει τοῦ δῆ-
λον εὐρχαλη ὡτῶς ἔχενται, τοῦ πάσιν ὄργα-
ζεται. διὸ καρύμονται, πενόεισθαι, ἐρῶνται, δι-
φύνεται, ὥλως ὀπιδυμοιωτεῖται, καὶ μη κατορ-
θεῖσται, ὥργαλον εἰστι καὶ δύπτονται εὐρητοῖς μη-
λισται μηδὲ, ποτε δέ τοι το παρόντος ὀληρωεῦ-
ται δέ, καρύμονται μηδὲ, τοῦτος ποτε τὸν νέστον πε-
νέρθεις οὐ, ποτε ποτε τοι πεντάπολεμον δέ. τοῦ
τοῦ ποτε το πόλεμον εὐργάνον δέ, τοῦ ποτε το
ἔργονται οὐδεις δέ τοι ποτε ποτε ποτε ποτε ποτε
τοῦ γε κατεστρέψθεται λυπτεῖ γε μηδέλον
το πολὺ παρὰ δέδην, ποτε δέ τοι περπετο το πο-
λὺ παρὰ δέδην, εἰπει γένεται διαβούλευται. διὸ
καὶ ἀρρεν, καὶ γένονται, καὶ διαβούλευται, καὶ μηδικαὶ,
εἰς τούτων φιλεῖσθαι, ποτε δικαίωνται ποτε δέ
γένεται, καὶ πότε, καὶ ποτε, καὶ ὅτε ὅτε μηδέλον εἰ-
τούποτε εἰσι, μηδέλον καὶ δικαίωνται. αὐτοὶ μηδὲ
οὖς οὐτῶς ἔχονται, δικαίωνται ποτε δέ γέργειαν ὄρ-
γζονται δέ τοι τε καταγέλλοται, καὶ χλευά-
ζοται, καὶ σπάτοσται. οὐβείζοται γερά. καὶ